

foranstaltninger, der i deres virkning ville vanskeliggøre industrialiseringen af disse lande. Det mundede ud i, at generalsekretæren hos medlemsregeringerne skulle forhøre sig, om der var interesse for at afholde internationale konferencer om de nævnte landes udenrigshandelsproblemer.

Forslagets tekst blev i både formelle og uformelle møder ændret talrige gange, og det fik som medforslagsstillere Bolivia, Brasilien, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Peru og Uruguay.

18 afrikanske lande og Indonesien foreslog i et ændringsforslag, at generalsekretæren hos medlemsregeringerne skulle undersøge muligheden for at afholde en verdenskonference om de internationale handelsproblemer; Sovjetunionen og Den ukrainske Sovjetrepublik stillede ændringsforslag til resolutionens indledning. Heri ville de bl. a. have optaget paragraffer om, at „udviklingslandenes andel i den internationale handel var aftagende“, og at „manglende stabilitet i den internationale handel med råvarer ville kunne bringe disse landes langsigtede udviklingsplaner i fare“.

Der forelå desuden nogle andre ændringsforslag. Et afrikansk forslag af samme karakter som det argentinske med titlen „Udvikling af den internationale handel“ blev indarbejdet i forslaget tekst.

Resolutionsudkastet og ændringsforslagene kom til afstemning den 13. november.

Det sovjetiske forslag blev efter at være ændret af Sverige accepteret af forslagsstillerne.

Det afrikansk-indonesiske forslag om at forhøre hos medlemsstaterne, om det var på sin plads at holde en international konference om handelsproblemer, blev vedtaget med 45 stemmer for, 36 imod, medens 10 lande afstod. Imod stemte bl. a. de fleste OECD lande; Canada og Sverige sammen med Finland var blandt dem, der afstod. For resolutionsudkastet uden den således vedtagne ændring om evt. indkaldelse af en handelskonference stemte derefter de 93 tilstedeværende lande; for hele resolutionen stemte 81, ingen imod, medens 11 afstod. De nordiske lande var blandt dem, der stemte for, Frankrig, Italien, Storbritannien og USA blandt dem, der afstod. De tre nordiske lande, der havde

tilkendegivet deres principielle syn på en international konferences reelle mulighed for at opnå resultater ved at stemme imod det afrikansk-indonesiske resolutionsudkast, ønskede ikke at modsætte sig, at afholdelse af en konference blev overvejet, når flertallet ville det.

3. Planlægning af økonomisk udvikling.

Brasilien, Colombia, Ghana, Indien, Indonesien, Thailand, Tunis og Venezuela fremsatte den 25. oktober et resolutionsudkast om oprettelse af institutter for økonomisk udvikling og planlægning i nær tilknytning til de økonomiske regionalkommissioner og under Specialfondens auspicer.

Czekoslovakiet og Den ukrainske socialistiske Sovjetrepublik fremsatte samme dag forslag om, at der af FN skulle udarbejdes en oversigt indeholdende resultatet af de erfaringer, medlemslandene har gjort med økonomisk planlægning og udvikling. Dette udkast tilsigtede også fælles uddannelse af eksperter på uddannelsescentre underlagt de regionale kommissioner.

Et samarbejdet latinamerikansk- og czechoslovakisk-ukrainsk resolutionsudkast om økonomisk planlægning blev derefter fremsat og vedtoges af komiteen den 16. november med 79 stemmer for og ingen imod.

I første del af resolutionen opfordres de vedkommende regeringer (d.v.s. udviklingslandenes) til gennem regionalkommissionerne at indsende andragender til Specialfonden om bistand til oprettelse af økonomiske udviklings- og planlægningsinstitutioner, hvor dette er påkrævet. Institutionerne skal have nær tilknytning til FNs økonomiske regionalkommissioner, og formålet er at give deltagerne i undervisningen såvel teoretisk som praktisk viden om økonomisk planlægning og udvikling.

I anden del anmodes generalsekretæren om at oprette en institution for økonomisk projicering og programlægning, som skal stille prognoser på langt sigt og udarbejde afhandlinger om planlægningsteknik under forskellige økonomiske og sociale systemer.

I tredje del anmodes generalsekretæren om med bistand af en ekspertgruppe at udarbejde en oversigt over de hidtidige erfaringer i forskellige lande med planlægningsteknik.